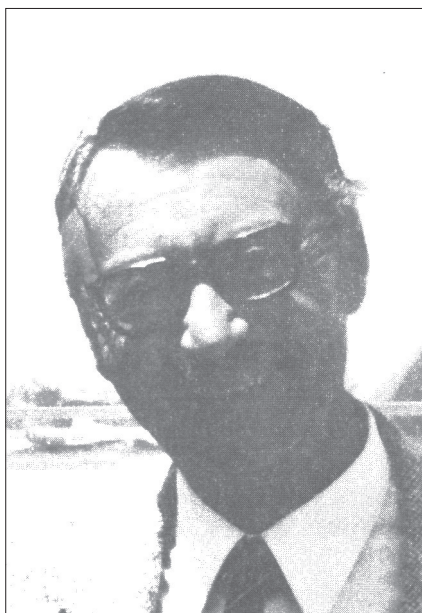

ДИМИТРИЈЕ ЂОРЂЕВИЋ

Димитрије Ђорђевић, академик, научни саветник у пензији, рођен је у Београду 1922. године. По завршеној гимназији уписао се на Правни факултет, али му је рат омео студије. Године 1947. наставио је са правним студијама, да би, по одслужењу војног рока, прешао (1950) на Филозофски факултет - Катедра за историју. Дипломирао је 1954. године, а докторирао 1962. После завршених студија радио је једно време у Архиву САНУ. Године 1958. био је изабран за асистента, потом за научног сарадника и саветника у Историјском институту и Балканолошком институту САНУ. Године 1970, постаје редовни професор

Калифорнијског универзитета у Санта Барбари (САД).

Научни радови Димитрија Ђорђевића обухватају историју Балкана, Југославије и Србије, као и њихове односе са средњом Европом и Османским царством у XIX веку. На Универзитету у Санта Барбари предавао је историју Балкана, Источне Европе, Југославије и држао курс из историје модерне Европе.

У оквиру размене између Југославије и Грчке, провео је годину дана у Институту за балканске студије у Солуну (1963–1964). Током 1966, по позиву, предавао је на Катедри за славистику (Кембриџ) и на америчким универзитетима као питомац Југословенско-америчке Фулбрајтове комисије. Следеће, 1967. године био је предавач на Универзитетима Савезне Републике Немачке, а 1970. почасни гост

Друштва америчких слависта. По одласку у Америку, поред рада на Калифорнијском универзитету наставио је са предавањима на другим америчким и европским универзитетима.

Од 1962. до 1970. обављао је дужност члана и секретара Југословенског националног комитета за историјске науке, а од 1965. до 1970. вршио је исту дужност у Југословенском националном комитету за балканологију. У том својству организовао је учешће југословенских научника на светским конгресима историчара и балканолога у Бечу (1965), Софији (1966), Москви (1970) и Атини (1970). Организовао је три међународне конференције у Санта Барбери уз учешће америчких и европских историчара, као и већи број научних секција на годишњим скуповима америчких историчара и слависта.

На Калифорнијском универзитету у Санта Барбери Димитрије Ђорђевић је оснивач и руководилац (Chairman) програма за балканске студије, а од 1976. до 1982. био је Chairman Russian Area Studies и делегат Универзитета при Reseach and Exchange Board (IREX). Био је члан извршног одбора Америчке фондације за славистичке и источноевропске студије (1976–1978), као и њен председник (1984–1985).

Учествовао је у раду уређивачких одбора часописа *Balkanica* (1970), *Austrian History Yearbook* (Rice University, 1974-1978), *Southeastern Europe* (Питсбург, 1974), *East European Quarterly* (Боулдер, Колорадо од 1970), *Historical Abstracts* (Санта Барбара - Оксфорд, од 1972), *Serbian Studies* (Чикаго, од 1980).

Члан је Америчког историјског друштва, Удружења америчких слависта, Друштва за студије Југоисточне Европе, Друштва за студије модерне Грчке, Бугарске студијске групе, Северноамеричког друштва за српске студије (1986 председник), Управног одбора Друштва Николе Тесле, Друштва Уједињених нација у Санта Барбери.

Библиографија Димитрија Ђорђевића укључена је у *Who is Who in America* (Marquis Publ. 1982-1986) и *Who is Who in Education* (Кембриџ, друго издање 1981).

Члан САНУ ван радног састава постао је 1985. године.

БИБЛИОГРАФИЈА

Библиографија академика Димитрија Ђорђевића објављена је у Годишњаку САНУ ХСIII за 1986. годину и допуњена у Годишњаку СI за 1994. годину.

Поред великог броја чланака, студија, расправа, објавио је следеће књиге: *Излазак Србије на Јадранско море и конференција амбасадора у Лондону 1912*, Београд 1954, 160 стр; *Царински рат Аустро-Угарске и Србије 1906-1911*, Београд 1962, 733 стр; *Милован Миловановић*, Београд 1962, 179 стр. + 4; *Revolutions nationales des peuples balkaniques 1804-1918*, Belgrade 1965, 250 p; *Istoria tis Ser-*

vias, 1804-1918, Thessaloniki 1970, 477 str. + 15; *The Balkan Revolutionary Tradition*, Colubia University Press 1981, XV + 271 p; *Србија од Балканског конгреса до уједињена 1878-1918* (поглавље у Историја српског народа); *Портрети из новије српске историје*, Београд 1997, 494 стр; *Ожилци и опомене*, Београд 1994 327 стр.

